



Dimecres, 20 de maig de 2020

Front comú de col·lectius i entitats socials contra les mesures del decret-Ilei

Volem posar la vida al centre, no sota més ciment

La reactivació econòmica no pot fer-se a costa del territori i sense atendre la vulnerabilitat de la realitat social i ecològica.

Les entitats impulsores del **Manifest de propostes per una transició ecosocial “La Vida al Centre”**, es varen reunir d’urgència en conèixer l’abast de les conseqüències nefastes del Decret-Ilei aprovat dimecres passat pel Consell de Govern i publicat el divendres passat al BOIB.

El decret, amb l’excusa de crear llocs de feina en sectors masculinitzats i vinculats a la promoció del turisme massiu i la construcció, és la rendició de l’esquerra balear al neoliberalisme econòmic que no pensa en les persones. El preàmbul és un pamflet neoliberal que concep que les empreses són el subjecte de dret, i els poders públics just un obstacle a l’activitat empresarial. No hi ha cap referència a l’interès general i el bé comú, més enllà d’assumir que el benestar només es genera a través del creixement econòmic, i aquest, en la iniciativa privada. Desapareixen els ODS, l’emergència climàtica i s’obvia aportar solucions

centrades en abordar la crisi de cures que ha posat en evidència la crisi sanitària, o per abordar la diversificació econòmica recolzant l'agroecologia o l'economia social i solidària.

Volem manifestar que consideram que les formes en que s'ha preparat i fet públic el Decret-Llei representen una estocada a la participació i engany a les entitats.

Una setmana abans de l'aprovació del decret, diferents entitats ecologistes de les Illes teníem una reunió amb els consellers de Medi Ambient i el Vicepresident i Conseller de Transició energètica, a petició d'ells dos. Varen presentar el *PLA AUTONÒMIC de Reactivació i transformació econòmica i social de les Illes Balears*, que no contempla ni una sola de les mesures del Decret, que estaven redactant i negociant amb lobbies empresarials. Sis dies després s'aprova un decret que suposa un gran retrocés, amb conseqüències molt negatives pel territori, els recursos naturals i les garanties urbanístiques i ambientals. Aquestes garanties imprescindibles i lluitades per la ciutadania durant anys es presenten com a «traves» que cal eliminar.

De la mateixa manera, altres entitats i col·lectius de l'economia social i solidària, s'han reunit i presentat propostes a l'executiu. Propostes que queden en paper banyat davant la magnitud de l'impacte i enfocament del decret-Llei.

Avui en dia, el tan invocat "diàleg social" ha d'incorporar -a més de les patronals i els sindicats- altres actors, com ara el moviment ecologista, el feminista i les entitats del tercer sector. L'emergència climàtica que vivim, evidencia amb tota cruesa la complexitat de la situació socioeconòmica actual en que, al clàssic conflicte capital-treball, s'hi ha d'afegir el conflicte capital- límits biofísics i capital-vida. Llocs de feina a canvi de les garanties necessàries pel sosteniment de la vida.

El decret permet botar-se les competències dels Consells, els ajuntaments i altres organismes públics com la Comissió de Medi Ambient, que en molts de casos no podran garantir un control ambiental ni democràtic suficient. També un cop duríssim a la participació pública, que es veu com un llast pel Govern i suposa una crisi de confiança entre el Govern, i els partits que l'integren, i les entitats socials de les Illes.

Aquest és un decret per beneficiar hotelers i constructors, passant per damunt d'entitats ecologistes, agràries, feministes, de l'economia social i solidària, o tercer sector. Un decret que segueix apostant per augmentar la fractura social, per seguir fent el mateix que ens ha dut a la fractura ecològica, una senyal de la covardia curtterminista de qui no confia que se pugui donar un cop de timó i que les coses es poden fer d'una altra manera, comptant amb les entitats i amb models de participació ciutadana, com les assemblees ciutadanes vinculants, que s'estan experimentant amb èxit arreu del món, per trobar solucions pensant en el bé comú, però desfent-se de la pressió dels lobbies econòmics.

Aquests dies veiem a la premsa que les cadenes hoteleres, les patronals i els sectors de la construcció havien tingut accés directe al decret, proposant inclús articles concrets. En definitiva el Decret Llei és un **atac a la ciutadania i a la democràcia, que aprofita la crisi per rebaixar controls a les activitats econòmiques - que han estat el resultat de dècades de lluites socials - per poder impulsar privilegis per determinats sectors**

econòmics sense una garantia de feines dignes i obrir la porta a continuar destruint el territori i les possibilitats de canvi de model per l'impuls de la transició ecosocial.

1. La “recuperació” via Decret Llei aposta per la construcció, el joc i els negocis d'embarcacions. Quins llocs de feina crearà això? amb quines condicions de feina? per a qui? a qui beneficiarà? De quina manera soluciona la dependència als sectors que ens han duit fins aquesta situació de fragilitat actual?

2. Desregulació: vulgui fer obra major pot començar ara mateix amb una Declaració Responsable, sense esperar a tenir llicència, en una societat on històricament la indisciplina urbanística ha estat la norma.

3. Carta blanca a la indústria turística. Ampliacions per damunt de la normativa i sense llicència. Els establiments turístics de les Illes Balears podran augmentar la superfície fins a un 15% sense llicència urbanística i botant-se els Plans Territorials de cada Illa i els planejaments municipals.

El Decret Llei preveu, per tal d'incentivar la millora dels establiments turístics, contempla que totes les sol·licituds de reforma que es presentin abans d'acabar el 2021 estaran excloses "del compliment dels paràmetres de planejament territorial, urbanístics i turístics que n'impedissin l'execució". Tot amb criteris arbitraris, com la Llei Delgado.

També apunta que és vàlid per TOTS els establiments turístics, per tant també aquells situats en sòl rústic i fora d'ordenació.

4. Grans infraestructures tramitades més aviat i amb manco controls. El Decret estableix la consideració d'“estratègiques” determinades infraestructures de transport públic de viatgers, fet que implica que els estudis, projectes i tràmits necessaris seran considerats com a prioritats per part de les administracions responsables de la seva execució o autorització (art. 40). Això pot incloure carreteres, autopistes i rondes, que tendran encara menys control públic, sigui d'entitats, ciutadans o administracions locals. També disminueix la durada de tràmit d'informació pública per a noves carreteres d'un mes a vint dies, igual que el període que tenen els ajuntaments per informar. Realment consideram que en aquestes circumstàncies lo prioritari i urgent és contruir carreteres?

5. El sòl rústic un espai més edificable on l'agricultura fa nosa. Barra lliure a sòl rústic, un espai on abocar-hi tota classe d'activitats i seguir expulsant al sector primari. Construcció, reparació, emmagatzematge, manteniment d'embarcacions, energies renovables, recollida municipal de residus, etc, tot dins sòl rústic comú, incloses les Zones d'Interès Agrari. Mentre que la majoria de Conselleries han deixat la seva empremta al decret, la d'agricultura ha estat incapaç de defensar l'activitat agrària, després de mesos de parlar de sobirania alimentària, producció local i km zero. El document podria haver estat un punt d'inici per marcar estratègies de futur, de reempoderament i de dinamització agrària, emperò sembla que el sector primari desapareix completament de les prioritats d'aquest Govern.

L'explosió de parcs solars a sòl rústic sense zonificació i amb rebaixes de tots els controls ambientals existents, és una barra lliure a tota casta de projectes.

6. L'ecotaxa confiscada i tocada de mort. L'article 37 diu que els recursos del fons per afavorir el turisme sostenible corresponents a l'exercici de 2020 s'han de destinar a finançar les despeses i les inversions que es considerin necessàries per pal·liar els efectes derivats de la crisi sanitària i potenciar la recuperació econòmica de les Illes Balears. Això suposa que a partir d'ara tots els fons de l'impost deixaran de finançar projectes ambientals el que suposa un retrocés i una pèrdua dels llocs de feina associats a aquests projectes. És més, s'estan donant instruccions per informar dels projectes no executats d'anys anteriors, que podrien ser confiscats per dedicar a despeses corrents. El decret a més, aboleix la Comissió on es discuteixen els projectes de l'ITS. L'ecotaxa ha mort.

Per tot això, les entitats treballarem **un front comú social, per atendre les necessitats de les persones, aportant solucions des de la col·lectivitats i l'interès general, pensant en els sectors més vulnerables i perjudicats de la situació econòmica que haurem d'afrontar** sense la confiança d'un Govern que ha traït i ignorant les propostes fetes des del carrer, a través dels col·lectius socials organitzats que lluiten des de fa molt temps contra els efectes més perversos per les persones i el territori, del model actual i que es pretén perpetuar, sigui com sigui.

Continuam impulsant i articulant propostes col·lectives al voltant del manifest llançat el passat divendres 8 de maig "La vida al centre", al qual ja s'hi han adherit més de 100 entitats i 1100 persones per exigir que la sortida de la crisi sanitària tingui com a pilars fonamentals la justícia social, climàtica i ambiental i la cura del territori i les persones, com a base d'una nova economia. Continuam unint, organitzant i mobilitzant la base social.

Més informació: <http://www.lavidaalcentre.org>